

Vissza az iskolapadba!

Egy kalandos, vasárnap éjszakai megérkezés után hétfő reggel már a dublini Europass Teacher Academy épületének egyik termében ültem és izgatottan vártam, hogy elkezdődjön az angol nyelvtanfolyam. A rövid ismerkedés alatt kiderült, hogy minden résztvevő pedagógus a kurzuson, a csoport összetételét tekintve igencsak sokszínű volt a társaság. Olaszokkal, franciákkal, csehekkel, spanyolokkal tanulhattam együtt egy hétig. A bemutatkozás után a résztvevők iskoláinak prezentálására került sor, ezzel telt az egész kurzus. Már ezen a napon sok érdekes iskolarendszerrel, oktatási módszerrel ismerkedtem meg. Nagyon inspiráló volt látni, hogy sok iskolában egyre nagyobb hangsúlyt fektetnek a környezetvédelemre, a diákokat aktívan bevonva a tanárokon és iskolán kívüli programokon próbálják a kollégák téma fontosságára felhívni a figyelmet. Jól eső érzés volt, hogy milyen érdekesnek találták magyar iskolarendszer hagyományait, a szalagavatóhoz több kérdést is feltettek, izgalmas beszélgetést kezdeményezett a téma.

A délelőtti órák első felének a keretét nyelvtani feladatok megoldása és újságcikkek feldolgozása adta. A kurzus második felében a kommunikáción volt a hangsúly. Megismerkedtünk az ír történelemmel, kultúrával, oktatási módszerrel. Elemeztük, összehasonlítottuk a saját rendszerünkkel, megbeszéltük a hasonlóságokat, különbségeket. Jó volt ilyen közvetlen módon megismerni a csoporttársaim kultúráját, gondolkodásmódját, tapasztalatait.

Az órák 9.00-tól 14.00-ig tartottak. Régen ültem már a „túloldalon”, ez elsőre kicsit furcsa élmény is volt, de nagyon jó tapasztalat volt átélni, hogy milyen diákként részt venni egy nyelvórán. A saját bőrömmön tapasztaltam meg, hogy milyen fontos az órai aktivitás, a folyamatos inspirálás, az érdeklődés fenntartás, hogy a tanulás effektív legyen. A tanórán sok érdekes kifejezéssel, az angol nyelv aktuális szóhasználatával is megismerkedtünk. Ezeket az újdonságokat a német nyelv tanításában is hasznosnak látom, hisz így a továbbiakban még inkább kontrasztív módon tudom az általam tanított idegen nyelvet tanítani a diákjaimnak.

A délelőtti órák után a csoporttal közösen fedeztük fel Írország fővárosát. Részt vettünk egy nem szokványos városvezetésen, aminek keretein belül a városhoz

kapcsolódó érdekes és vicces történeteket ismerhettünk. Közös meglátogattunk egy múzeumot, ahol a saját országunk képzőművészetével hasonlítottuk össze az Ír Nemzeti Galéria gyűjteményét. Ami a leginkább lenyűgözött, az Dublin egy hangulatos városrésze, Howth-félsziget volt. Egyik délután négy csoporttársammal kirándultunk itt egy nagyot. Gyönyörű tengerparti úton csatangoltunk el egy világítótoronyhoz, ez a 10 km-es túraútvonal körbevezet a félsziget sziklakkal és öblökkel szabdaltságon.

A nyelviskola jóvoltából szombaton részt vehettünk egy egész napos kiránduláson. Ide is a kurzusrészvevőkkel jutottam el. Glendalough-ba vittek el minket, ahol egy kolostort és az ír vidék szépségét csodálhattuk meg. Írország egyik legzöldebb Nemzeti Parkában jártunk itt, gyönyörű volt az üde zöld színt látni mindenhol.

A hazautazásom szerencsére zökkenőmentesen zajlott, busszal mentem ki a dublini repülőtérre, ahol hatalmas tömeggel találtam magam szemben, de a repülőjáratom menetrend szerint érkezett meg Budapestre.

Egyedül vettem részt magyarként a kurzuson, ami nagyon jó döntés volt, hisz így valóban rá voltam kényszerítve, hogy minden helyzetben az angol nyelvet használjam és nem volt rá lehetőségem, hogy átváltsak az anyanyelvemre. A hét végére egyre magabiztosabban használtam ezt az idegem nyelvet, sokat fejlődött a kommunikációs készségem. A dublin-i mobilitásom lendületet adott, hogy a szakmai fejlődésemre a közeljövőben nagy hangsúlyt helyezzek. Ezen kívül a kint tartózkodásom megerősítést adott a további angol nyelvtanuláshoz.

